

أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الْعَبْدُ الصَّالِحُ، أَوْ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا

از مادر مؤمنان عایشه رضی الله عنها روایت است که: ام سلمه برای رسول الله صلی الله علیه و سلم یادآور شدند که در سرزمین حبشه کلیسایی به نام ماریه را دیده‌اند، و برای ایشان تصویرهایی را که در آن دیده بودند یادآور شدند. رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند: «أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الْعَبْدُ الصَّالِحُ، أَوْ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ» یعنی: «آنان قومی هستند که اگر بنده صالحی یا مرد صالحی در میان آنان وفات کرد، بر روی قبر وی مسجدی بنا کرده، و در آن تصویرها را می‌کشند، اینان بدترین مردمان در نزد الله هستند».

[صحيح] [متفق عليه]

ام المؤمنین ام سلمه رضی الله عنها برای پیامبر صلی الله علیه و سلم بازگو کردند که هنگامی که در سرزمین حبشه بودند کلیسایی را دیدند که به آن ماریه می‌گفتند، و در آن تصاویر و نقش و نگارها و تمثال‌هایی بود، و این را از روی شگفتی بازگو کردند. پیامبر صلی الله علیه و سلم به بیان اسباب قرار دادن این تصاویر پرداختند، و فرمودند: آنهایی که از آنان یاد می‌کنید چنین بودند که اگر شخص صالح در میانشان می‌مرد بر قبر او مسجدی (عبادتگاهی) می‌ساختند، و در آن نماز می‌گزاردند، و آن تصاویر را قرار می‌دادند. و بیان داشتند که انجام دهنده چنین کاری بدترین مردم نزد الله تعالی است؛ زیرا کارش به شرک منجر می‌شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/10887>

